

Det er ikke let at tegne en blomst på kinden af en klassekammerat, men Lise Lotte Hansen formår alligevel – med rystende hånd – at lave en vellignende en af slagsen på Helle Brandt Pedersens kind.

Nerver inden showtime

Der var en summen af stemmer, nervøse latterudbrud og små sangøvelser, da Rødkildes elever i aften gjorde sig klar til den store premiere

Af Lene Brøndum og Mads Hansen (foto)

– Om jeg er nervøs? Joh, lidt er jeg nok.

Helle Brandt Pedersen smiler forsigtigt. Sammen med knap 150 medstuderende på Rødkilde Amtsgymnasium har hun netop fået de sidste formaninger af instruktør Anne Müller. Om mindre end halvanden time vil skolens store sal være fuld af forventningsfulde forældre og kammerater. Alle mødt op for at overvære premieren på årets store musical - Hair.

Med i stykket er blandt andre Helle og otte andre

3.cu'ere. Alle har siden sommerferien arbejdet hårdt for at blive færdige til netop denne aften.

– Det har været rigtigt sjovt at være med til. Ind i mellem har det såmænd også været lidt hårdt, for ved siden af al arbejdet med at øve på musicalen, har vi jo også skullet passe de almindelige lektier, så engang i mellem har det da hængt mig lidt ud af halsen, fortæller hun, mens hendes klassekammerat Lise Lotte Hansen forsigtigt tegner en lille orange blomst på hendes kind.

En overraskende sidegevinst

For Lise Lotte har det også været en positiv oplevelse at være med i musicalen.

– Eftersom skolen kun laver den slags forestillinger hvert tredje år, så har man kun én chance for at være med. Den chance ville jeg ikke lade gå fra mig. Og det har været

skægt at være med, siger hun. Både Lise Lotte og Helle er med i koret – en placering de er glade for.

– Jeg ville nok ikke bryde mig om at have en af hovedrollerne. Koret er fint for mig, understreger Helle og føjer til, at hun er overrasket over en af de sidegevinster, der har været ved at medvirke.

– Jeg har lært mange nye folk at kende. Det troede jeg egentlig ikke, der var tid til, men det var der heldigvis, konstaterer hun.

– Er du tilfreds med din blomst, lyder det pludselig fra Lise Lotte, og Helle nikker.

Inden det store lys i salen bliver slukket, og pigerne skal finde deres pladser i koret, er der lige tid til endnu en lille peptalk fra instruktøren. Og pludselig er tiden gået. Nu er det nu. Og væk er de.

Stående applaus

Efter forestillingen møder vi pigerne igen. Denne gang er

deres smil noget mere overbevisende. Væk er de småbekymrede træk rundt om øjnene, og begge virker de noget mere afslappede.

– Hvor var det fedt. Det gik bare så godt. Hvad synes I om det?

Helle ser op og smiler bredt. Både hun og Lise Lotte er tydeligvis lettede over, at premieren nu er overstået.

– Jeg er nærmest helt oppe at køre. Helt høj, siger Lise Lotte så, og Helle er enig.

– Det er sådan en lidt cool og fed fornemmelse, man har nu. Jeg er i hvert tilfælde mere rolig i forhold til de næste par gange, hvor vi skal optræde, konstaterer hun.

Glemte er de gange, hvor pigerne har været trætte af de mange øvedage. Glemte er nervøsiteten og angsten for at glemme teksterne. Tilbage står kun billedet af et publikum, der efter sidste scene gav Helle, Lise Lotte og alle de andre Rødkilde-elever stående applaus.